

Кандыдаты сталінскага блока комуністаў і беспартыйных

В. І. КАЗЛОУ

Ад краю да краю, па ўсёй нашай неабдымнай краіне вялікі савецкі народ з велізарным уздымам і натхненнем рыхтуецца да радаснага і знамянальнага дня выбараў у Вярхоўны Совет СССР.

У гэтыя дні кожны савецкі патрыёт з асаблівай сілай перажывае свяшчэнныя пачуцці горадасці за сваю любімую Радзіму, якая стаіць на чале сіл міру і дэмакратыі, з'яўляецца сцяганосцам міру і прагрэса, маяком шчасця і надзеі для працоўнага чалавецтва ўсяго зямнога шара.

У гэтыя дні з нябачанай сілай праўляецца маральна-палітычнае адзінства савецкага грамадства, бязмежная любоў і адданасць савецкіх людзей большэвіцкай партыі, свайму роднаму бацьку і мудраму правядыру Іосіфу Вісар'янавічу Сталіну.

Савецкія людзі ведаюць, што ўсім сваім дасягненнямі, поспехамі яны абавязаны вялікай партыі Леніна — Сталіна. Не дзіўна, што валодаючы законам і грамадскай развіццём большэвіцкая партыя ў нябачана кароткі гістарычны перыяд ператварыла нашу краіну ў адсталай, эканамічна слабай у мінулыя часы перадавую краіну па ўсім свеце, зрабіла яе магутнай і незалежнай.

Перад усім светам яны рэзка крытыкуюць перавагі савецкага грамадскага і дзяржаўнага будаўніцтва над будаўніцтвам капіталізма. Гэтых пераваг не скрыць ад працоўных і навуковых дзеячаў і драпежнікам ніякімі хітрыкамі, ніякай маной.

Савецкая краіна не ведае крызісаў, бо яе эканоміка няспынна расце, нябачанымі тэмпамі дасягае ўсё новых і новых поспехаў. Капіталістычны-ж свет кідаецца ў пошуках выхаду з усё больш нарастаючага эканамічнага крызіса, там адбываецца бесперапыннае падзенне ўзроўню прамысловай вытворчасці. За апошнія дваццаць год аб'ём прамысловай вытворчасці Савецкага Саюза павялічыўся ў 9 разоў, а прамысловая вытворчасць капіталістычнай Еўропы ў цэлым за гэтыя дваццаць год засталася на адным і тым-жа ўзроўні. У галоўнай краіне капіталізма, яго цытадэлі—ЗША—узровень прамысловай вытворчасці за год, з кастрычніка 1948 года па кастрычнік 1949 года, знізіўся на 22 процанты. У нашай-жа краіне павялічаны план на 1949 год выканан у цэлым па прамысловасці на 103 процанты. Аб'ём усёй прамысловай прадукцыі ў СССР у 1949 годзе перавысіў вытворчасць даваеннага 1940 года на 41 процант, а агульны ўзровень прамысловай вытворчасці ў чацвертым квартале 1949 года перавысіў даваенны ўзровень на 53 процанты.

Дасягнут даваенны ўзровень прамысловай вытворчасці ў раёнах, якія падвяргаліся нямецка-фашысцкай акупацыі.

Выдатных поспехаў дасягнула наша соцыялістычнае земляробства. Валавая прадукцыя соцыялістычнай сельскай гаспадаркі ў цэлым перавысіла ў 1949 годзе ўзровень даваеннага 1940 года. У сельскай гаспадарцы ўжо вырашана зернавая праблема—валавы ўраджай зернавых культур склаў 7,6 мільярда пудоў, перавысіўшы ўзровень даваеннага 1940 года, і амаль дасягнуў узроўню, устаноўленага пяцігадовым планам на 1950 год.

На фоне разлагаючайся, гніючай буржуазнай культуры асабліва

здзіўляючы поспехі савецкай соцыялістычнай культуры. У нашай краіне ў пачатковых, сямігадовых і сярэдніх школах, тэхнікумах і іншых спецыяльных навучальных установах навучаецца звыш 36 мільёнаў чалавек. Толькі ў вышэйшых навучальных установах краіны вучыцца 1.128 тысяч чалавек. Гэта перавышае на 316 тысяч чалавек даваенную колькасць студэнтаў. Нябачанага росквіту дасягнулі ў нашай краіне нацыянальныя па форме, соцыялістычныя па зместу літаратура і мастацтва.

У гэтых выдатных выніках ярка адлюстроўваецца перавага савецкай соцыялістычнай сістэмы над прагніўшай і паміраючай сістэмай капіталізма. Цяпер ужо ўсё перадавое чалавецтва бачыць, што капіталізм з'яўляецца нецярпимым тормадам на шляху далейшага развіцця чалавечага грамадства, што век капіталізма прыходзіць к канцу, што ўсе дарогі вядуць да камунізма.

Кастрычніцкая соцыялістычная рэвалюцыя разбіла ў нашай краіне ланцугі капіталістычнага рабства і зрабіла працоўных гаспадарамі свайго лёсу, прынесла ім сапраўдную свабоду і роўнасць, прадаставіла ўсе магчымасці для будаўніцтва новага, соцыялістычнага жыцця.

Упершыню ў гісторыі былі створаны і матэрыяльныя ўмовы для заможнага і культурнага жыцця працоўных. «Наша рэвалюцыя з'яўляецца адзінай, якая не толькі разбіла ланцугі капіталізма і дала народу свабоду, але паспела яшчэ даць народу матэрыяльныя ўмовы для заможнага жыцця. У гэтым сіла пераможнасці нашай рэвалюцыі».¹

Савецкі народ заўважыў, што гэтага ўсё. Увесь нацыянальны даход нашай краіны размяркоўваецца ў інтарэсах працоўных. У нас бесперапынна расце рэальная заробатная плата рабочых і служачых. Калгасны лад вызваляе сялянства нашай краіны ад жахаў галечы і разарэння, даў магчымасць у кароткі тэрмін ліквідаваць спрадвечную адсталасць вёскі і адкрыў шлях сялянству да заможнага і культурнага жыцця. Перад працоўнымі нашай краіны шырока адкрыты шляхі да авалодання навукай, ведамі.

Няўхільны ўздым добрабыту і культуры народа з'яўляецца законам развіцця соцыялістычнага грамадства.

Зусім адваротную карціну бачым мы ў капіталістычным грамадстве. Аснованы на зварным законе эксплуатацыі працоўных, капіталістычны лад кіруецца ў адносінах да чалавек а толькі адным—выкалчваннем прыбыткаў.

Больш ста год таму назад вялікія асновапаложнікі рэвалюцыйнага марксізма Маркс і Энгельс з гневамі пісалі, што капіталізм, выдзяляючы з усіх сваіх пораў кроў і бруд, растаптаў асабістыя годнасці чалавек, патопіў у ледзяной вадзе эгаістычнага разліку ўсе яго высокія парывы і пачуцці, ператварыў гэтыя годнасці ў менавую вартасць, падпарадкаваў іх бессардэчнаму закону чыстага гана.

Знаходзячыся ў сваёй апошняй стадыі здыхання, імкнучыся смуродам свайго гніцця атруціць увесь свет, сучасны капіталізм да крайніх межаў узмацніў гэтыя воўчыя драпежніцкія законы. Дзеля нажывы ён не спыняецца ні перад якімі самымі гнуснымі злачынствамі. Дзеля прыбыткаў капіталізм гатоў затапіць увесь свет у кроў новай вайны.

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў
бібліятэцы